

متن پرسش

سلام و عرض ادب: منظورم از سوالی که پرسیدم به درستی منتقل نشد، گویا. علم حصولی (که برای من فعلا فیزیک و شیمی و... است) بدرد نمی خورد مگر با حضور واردش شویم و بتوانیم توجیهی (البته کلمه توجیه آن اصالت و عظمت مورد نیاز را شاید نداشته باشد) ایمانی برایش تعریف کنیم، اینکه بگوییم نیتمان را درست کنیم یا نمی دانم مثلا بگوییم هدفمان کمک به جامعه و... (از این دست کمرنگی ها و بی رمقی ها.) است بدرد نخواهد خورد، بلکه باید با احساس دردمندی و حضوری تاریخی به سراغ این علوم حصولی برویم. سوال من از اینجا آغاز می شود که: بنده حقیر که الان در مقطع دهم (دبیرستان دوره دوم) هستم. چه نوع رجوعی به علوم حصولی برای من اصالت و رنگ و بوی لازم را خواهد داشت؟ به طریقی یعنی چگونه این علوم غربی حضور به همراه خواهد داشت؟ آیا اصلا وجوبی به مطالعه این علوم هست؟ یا فقط جبر پوچ و تهی از معنای جامعه است که مرا به دنبال این علوم برده؟ اصلا چه می شود که مطالعه علوم حصولی در این تاریخ اصالت پیدا می کند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این فکر کنید که با روحیهی طلبِ عمق مطالبی که در تاریخ ما ظاهر شده، با این علوم برخورد کنید □ مثل شهید آوینی و روحیهی معماری و راه و ساختمان که رشتهی دانشگاهی او بود - تا وقتی در ساحاتِ مختلف در نظام اجتماعی حاضر می شوید از آن عمقی که دارید، حضور جدی تری را دنبال کنید. موفق باشید